

oversvømmede og nu sikkes ved Diger, ikke uden Tilflugt fra Gierens egenomme ere i Stand til at bære Byrden. Jeg tør jo ikke vente megen Gunst for mit Forslag, eftersom det ærede Udvalg har taget saa særdeles meget Hensyn til andre Oplysninger end dem, der foreligge mig; men jeg har dog ikke derfor troet at burde undlade at henstille til den høitagtede Indenrigsminister og til det høie Thing at komme Egnen imøde. Det er min Overbevisning, at det i en ikke fjern Fremtid vil vise sig, at det Beløb, Udvalget tilbyder, er for ringe, og at Trykket ikke kan bæres, hvorfor jeg tillader mig paa det Varmeste at anbefale mit Forslag til Vedtagelse af det høie Thing.

Jagt: Med Hensyn til det af Udvalget under Nr. 12 stillede Vandringsforslag til § 19 skal jeg bemærke, at jeg kan være enig med Udvalgets ærede Ordfører i, at den Sag, som man derigjennem søger at fremme, nemlig Bestyrrelsens mulige Opdyrkning eller Frugtbargjørelse ved de Vandløb, som der ønskes undersøgte, er saa vigtig, at det ringe Beløb, som foreslaas bevilget, dertil, maa anses som meget vel anvendt, hvis det virkelig kan fremme dette Formaal. Heller ikke kan jeg være uenig med den ærede Ordfører i, at, for saa vidt den høitærede Indenrigsminister har Kræfter, som ere virkelig brugbare til dette Formaal, kan det være godt, at Sagen undersøges fra to Sider, og at, ligesom allerede Hedeselskabets Opmærksomhed er henvendt paa denne Sag, saaledes ogsaa Indenrigsministeren selvstændig foretager, hvad han kan i denne Retning. Men det, som jeg skal tillade mig at henvende Opmærksomheden paa, og det saavel den høitærede Ministers som Flekstallets og Thingets, er, at det ofte er meget vanskeligt at finde de Kræfter, som ere tjenlige til saadanne Niemed. Det gjælder her ikke blot om at finde almindeligt udbannede Kræfter, som under sædvanlige Forhold kunne anses for dygtige til at løse den Opgave, der saaledes paahviler dem. Men det er ofte kun Mænd, som ere udbannede under de særegne lokale Forhold, og som have en altsidig Erfaring paa dette Omraade, af hvilke man kan vente, at de med aabent Die og praktisk Blik ville kunne fremme det Maal, der stilles dem. Jeg har nogen Tvivl om, hvorvidt det vil være let for Ministeren at staae Kræfter, som ville være mere brugbare end dem, som Hedeselskabet byder over. Den ærede Ordfører og Andre med ham kunne maaske have en fra min noget afvigende Mening om, hvor Meget Hedeselskabet har udrettet i Forhold til de Midler, det har kunnet disponere over; men det er i alt Fald min Overbevisning, at der ikke paa dette Omraade af nogen Anden her i Landet er blevet udrettet forholdsvis saa Meget med forholdsvis saa ringe Midler som af Hedeselskabet, og derfor har jeg, nogen Tvivl om, hvorvidt det ikke maatte være heldigere, at Hedeselska-

lets Virksomhed var bleven direkte understøttet end ad denne Vej, ihvorvel jeg ikke skal have Noget imod at stemme for Vedtagelsen af det foreliggende Forslag, da Sagen i og for sig har saa megen Interesse og er saa vigtig, at jeg gjerne med dette Offer bidrager til at fremme Sagen. — Hvad jeg saaledes her har bemærket, gjælder med endnu større Jøie om, hvad jeg nu skal gaa over til, nemlig Forslaget under Nr. 32, der ligeledes er stillet af Indenrigsministeren og tiltraadt af Udvalget. Det er ikke uden Beflæggelse, at jeg ser, at den Sum, som er stillet til Regjeringens Disposition til dette store og vigtige Formaal, er bleven indskrænket til et saa lille Beløb i Forhold til Opgavens Størrelse, som Tilfældet her er. Men jeg kan ikke negte, at jeg maa billige de Grunde, som have foranlediget den høitærede Indenrigsminister til at reducere Forslaget fra Kommissionen, som har haft denne Sag under sin Behandling, og nedsætte 206,800 Kr. til det her foreslaaede Beløb, 56,800 Kr.; thi det har jo bestandig været Tvivl underkastet, hvorvidt disse saakaldte Høfder — i Betænkningen kaldes de nu Indbygninger — i Virkeligheden ville kunne løse deres Opgave. Der er den store Vanskelighed tilstede for Anvendelsen af Høfderne under saadanne Forhold som dem, der findes paa Bestyrrelsen, at man hverken er i Stand til at naa nogen fast Undergrund eller kan finde en fast Begrænsning, hvor Høfden luffer for Vandets frie Passage. Selve Strandbredden er jo paa de Steder, hvor Høfderne nærmest tænkes anvendte, som oftest kun bevægeligt Sand, som Bølgeslaget og Stormen fører frem og tilbage, og ved Stormflod gaar Havet saa høit op over den tilgrændsende Kyst, som Høfden skal støtte sig til, og fremkalder ofte saadanne Omvæltninger, at man maa befrygte, enten at Høfderne aldeles forsvinde efter en saadan Stormflod eller at de ligge som isolerede Holme i Havstøffen. Ganske vist er der langs Bestyrrelsen enkelte Steder, hvor der findes fastere Grund, dels der, hvor der er Lerstrænder i Stedet for Sandflitter umiddelbart ved Kysten, og dels paa enkelte Steder, hvor der vel er sandet Grund, men denne dog bedre modstaar Strømmens Indflydelse end det flydende Sand; men allevegne er der dog den Vanskelighed at kæmpe med, at man ikke paa de Steder, hvor Høfderne i Almindelighed anvendes, har en fast Undergrund eller et fast Punkt for Høfden at støtte sig til. Skjøndt jeg altsaa maa beklage, at man ikke i Nar kan tage kraftigere fat paa denne store og vigtige Sag, maa jeg dog som sagt erkjende, at den høitærede Minister er berettiget til at udelade denne store Post af 150,000 Kr., som Kommissionen har ment, at det var ønskeligt at anvende til Høfder, men til samme Tid kan jeg dog ikke Andet end saa varmt som muligt opfordre den høitærede Minister og det høie Thing til fremdeles at have Opmærksomheden levende henvendt